

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. I – Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1

(1) Prezenta lege reglementează executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, cu respectarea și garantarea drepturilor fundamentale ale persoanelor private de libertate, în conformitate cu standardele constituționale, europene și internaționale în materie.

(2) Executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate are ca scop asigurarea unor condiții de detenție conforme cu demnitatea umană, protejarea sănătății persoanelor aflate în custodia statului, sprijinirea reintegrării sociale a acestora și modernizarea infrastructurii și a resurselor umane din sistemul penitenciar.”

2. La articolul 11, după alineatul (5), se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Unitățile penitenciare comunică anual Ministerului Justiției situația deficitului de personal pe fiecare categorie: operativ, medical sau psihologic.

(7) Ministerul Justiției stabilește și actualizează, prin ordin, normativul minim de personal pentru fiecare categorie, precum și măsurile de acoperire a deficitului, inclusiv prin redistribuire temporară, detașare și externalizare acolo unde este permis de lege.”

3. La articolul 23, după alineatul (6), se introduc șase noi alineate, alin. (7)-(12), cu următorul cuprins:

„(7) Toate unitățile penitenciare trebuie să amenajeze camere de protecție cu supraveghere video permanentă, destinate deținuților care solicită protecție prin supraveghere video.

(8) Camerele de protecție cu supraveghere video sunt similare celorlalte camere de deținere și sunt amenajate pentru fiecare regim de executare al pedepselor.

(9) La intrarea în penitenciar sau oricând în timpul executării pedepsei, deținuții pot cere să fie cazați în camere de protecție permanent supravegheate video, din motive ce țin de evitarea riscurilor de victimizare ori evitarea riscurilor prevăzute de art. 5 și art. 6.

(10) Cererea privind cazarea într-o cameră de deținere de protecție cu permanentă supraveghere video se formulează de către deținut directorului unității penitenciare, nu trebuie motivată și se aprobă de îndată.

(11) Deținutul poate solicita oricând în timpul executării pedepsei transferarea dintr-o cameră de detenție de protecție cu permanentă supraveghere video într-o cameră nesupravegheată, nefiind necesară vreo motivare a cererii.

(12) Directorul unității penitenciare aprobă de îndată cererea prevăzută la alin. (11) și dispune transferul într-o cameră fără supraveghere video.”

4. La articolul 48, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Fiecare persoană privată de libertate beneficiază de un spațiu util minim de 4 metri pătrați, acces zilnic la grupuri sanitare funcționale și acces la spații recreative: curți de plimbare, spații verzi sau terenuri sportive. Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor condamnate se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.”

5. La articolul 49, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Persoanele private de libertate care desfășoară activități lucrative beneficiază de spălarea lenjeriei și hainelor de cel puțin două ori pe săptămână, iar pentru celelalte persoane private de libertate frecvența nu poate fi mai mică de o dată pe săptămână.”

6. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Art. 50

Alimentația persoanelor condamnate

(1) Administrația fiecărui penitenciar asigură condiții adecvate pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei potrivit normelor de igienă a alimentației, în funcție de vârstă, starea de sănătate, natura muncii prestate, cu respectarea convingerilor religioase asumate de către persoana condamnată printr-o declarație pe propria răspundere.

(2) Persoanele private de libertate au acces permanent la apă potabilă.

(3) Normele minime obligatorii de hrană se stabilesc, după consultarea unor specialiști în nutriție, prin ordin al ministrului justiției.

(4) Alocația zilnică pentru hrană se actualizează anual, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației și costurile reale ale unei alimentații echilibrate, adaptate nevoilor medicale și culturale ale persoanelor private de libertate, la nivelul minimului recomandat de Organizația Mondială a Sănătății.”

7. La articolul 53, după alineatul (4), se introduc două noi alineate, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) La punerea în libertate, persoanele condamnate beneficiază de sprijin în centre regionale de reinserție post-detenție, organizate de Ministerul Justiției în colaborare cu autoritățile locale și organizațiile neguvernamentale.

(6) Centrele oferă locuință temporară, pe o perioadă de maximum 2 luni, consiliere juridică gratuită, sprijin pentru angajare și servicii de asistență psihosocială gratuite.”

8. La articolul 69, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru acordarea vizitei intime, partenerii trebuie să fi avut o relație similară relațiilor stabilite între soți anterior datei primirii în penitenciar sau să stabilească o relație

de apropiere intimă în urma vizitelor periodice pentru o perioadă constantă de cel puțin 3 luni.

(4) Dovada existenței relației de parteneriat se face prin declarație pe propria răspundere, autenticată de notar, respectiv prin evidențele ținute de locul de deținere privind vizitarea acordate deținuților."

9. La articolul 71, după alineatul (6), se introduc patru noi alineate, alin. (7)-(10), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul posturilor medicale vacante care nu sunt ocupate prin concurs în termen de 3 luni, Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a asigura imediat externalizarea serviciilor medicale prin contracte pe o perioadă determinată, până la ocuparea definitivă a posturilor.

(8) Externalizarea prevăzută la alin. (7) se realizează potrivit protocoalelor încheiate cu Ministerul Sănătății și direcțiile de sănătate publică.

(9) În cadrul Penitenciarului pentru femei Târgșor, Administrația Națională a Penitenciarelor și Ministerul Sănătății asigură, în mod permanent, prezența unui medic ginecolog și a unui medic pediatru, fie prin ocuparea posturilor în statul de funcții, fie prin externalizarea serviciilor medicale, potrivit protocoalelor încheiate.

(10) Ministerul Justiției și Ministerul Sănătății încheie protocol anual pentru sprijinirea identificării și contractării de personal medical necesar în rețeaua penitenciară, inclusiv prin colaborări cu medici pensionari sau unități medicale publice/private, cu raportare semestrială către comisia parlamentară de specialitate. "

10. Articolul 78 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 78

Dreptul la muncă

(1) Persoanelor condamnate li se poate cere să muncească, în raport cu tipul regimului de executare, ținându-se seama de calificarea, deprinderile și aptitudinile acestora, de vârstă, starea de sănătate, măsurile de siguranță, precum și de programele destinate sprijinirii formării profesionale a acestora.

(2) Persoanele condamnate au dreptul la muncă, iar Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a stabili permanent noi protocoale de colaborare/contracte de prestări servicii/parteneriate în vederea asigurării acestui drept.

(3) Deținuților nu li se poate imputa la momentul analizei comisiei de liberare condiționată faptul ca nu s-au angajat în muncă, în măsura în care aceștia au formulat solicitări de a li se asigura dreptul la muncă, iar dreptul la muncă nu a putut fi exercitat din motive ce nu au ținut de persoana condamnatului.

(4) Asigurarea dreptului la muncă este o prioritate pentru locul de deținere fiind unul dintre factorii principali de reintegrare.

(5) Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate aferente muncii prestate de către persoanele condamnate se rețin și se virează direct de către Administrația Națională a Penitenciarelor, în conturile prevăzute de lege, pentru ca deținuții să beneficieze de acces la servicii medicale."

11. Articolul 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 90

Dreptul la educație și formare profesională

(1) Fiecare persoană privată de libertate are dreptul la educație, inclusiv învățământ primar, secundar, liceal și universitar, precum și la formare profesională adaptată nevoilor pieței muncii.

(2) Cursurile de școlarizare a persoanelor condamnate se organizează și se desfășoară în condițiile stabilite de Ministerul Educației Naționale, împreună cu Ministerul Justiției, cu personal didactic asigurat și salarizat de inspectoratul școlar, în condițiile legii, prin bugetele unităților administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială este situat penitenciarul.

(3) În conținutul diplomelor nu se fac mențiuni cu privire la absolvirea cursurilor de școlarizare în perioada executării pedepsei privative de libertate.

(4) Cheltuielile legate de instruirea școlară sunt suportate de către Ministerul Educației Naționale și Administrația Națională a Penitenciarelor.

(5) Persoanele private de libertate care nu au absolvit învățământul obligatoriu sunt încurajate și sprijinite să o facă pe durata executării pedepsei.

(6) Participarea la programele de educație și formare profesională se ia în considerare la evaluarea pentru liberarea condiționată."

12. După articolul 99 se introduce un nou articol, art. 99¹, cu următorul cuprins:

„Art. 99¹

Permisiunea de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor

(1) Permisiunea de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor este acordată, la cerere, persoanelor condamnate la o pedeapsă privativă de libertate, dacă această persoană exercită autoritatea părintească asupra unui copil cu vârsta mai mică de 18 ani și sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) persoana să nu fi fost condamnată pentru săvârșirea unor infracțiuni cu violență sau împotriva minorilor, respectiv: art. 188-222¹, 233-234, 236-237, 257, 279-282, 285-286, 374-375, 378-380 din Cod penal;*
- b) persoana condamnată să nu fie la data solicitării încadrată la regimul de maximă siguranță sau clasificată în categoria celor care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului;*
- c) persoana condamnată să nu fi fost sancționată disciplinar în ultimele 6 luni anterioare depunerii cererii;*
- d) față de persoana condamnată nu există suspiciuni cu privire la deținerea, consumul sau traficul de obiecte și substanțe interzise sau apartenența la grupări de criminalitate organizată;*
- e) persoana condamnată a acumulat o treime din numărul minim de credite pentru acordarea permisiunii de ieșire din penitenciar din Sistemul de creditare a participării deținuților la activități și programe de educație, asistență psihologică și socială, la activități lucrative, precum și în situații de risc, stabilit prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor;*
- f) persoana condamnată a respectat anterior toate obligațiile asumate printr-un angajament scris cu directorul penitenciarului atunci când i-a fost mai acordată permisiunea de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor;*
- g) persoana condamnată solicită permisiunea de ieșire din penitenciar pentru a participa la un eveniment important din viața copilului minor, cum ar fi: ziua de naștere, prima și a doua zi de Paști, 25-26 decembrie, începerea sau finalizarea anuală a cursurilor de învățământ obligatoriu, participarea la concursurile de admitere în cadrul cursurilor de învățământ obligatoriu, premiarea pentru participarea minorului la concursuri școlare, olimpiade,*

precum și în cazul unor evenimente extra-școlare în cazul în care copilul minor a desfășurat o astfel de activitate în mod organizat și cu caracter continuu timp de cel puțin un an de zile până la data solicitării. Pentru copilul minor al persoanei condamnate a cărei confesiune are sărbători religioase la alte date calendaristice, pentru egalitate de tratament, se va acorda permisiunea de ieșire din penitenciar în conformitate cu aceste date, atâta timp cât se prezintă dovezi suficiente în sensul că minorul împărtășește acea confesiune religioasă cu cel puțin 1 an înainte de formularea cererii de către persoana condamnată.

(2) Permisuniunea de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor poate fi acordată pe o durată de 5 zile sau mai puțin, în cazul persoanelor condamnate care sunt încadrate la regimul închis sau semi-deschis, și pe o durată de 10 zile sau mai puțin, în cazul persoanelor condamnate care sunt încadrate la regimul deschis.

(3) Cererea formulată de persoana condamnată pentru acordarea permisiunii de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor va fi însoțită de: o copie a certificatului de naștere al copilului minor, asigurată gratuit de administrația penitenciarului, o adeverință din partea organizatorului evenimentului sau unității școlare din care să reiasă data și locul desfășurării evenimentului, precum și precizarea, de către deținut, duratei pentru care face solicitarea, a locurilor unde urmează să se deplaseze, a itinerarului urmat, a modalităților de menținere a contactului cu administrația penitenciarului, precum și a mijloacelor financiare de care dispune pe întreaga durată a permisiunii de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor. În măsura în care lipsește una dintre aceste informații, persoanei condamnate i se comunică în termen de o zi de la data înregistrării cererii la administrația penitenciarului ce informații lipsesc, persoana condamnată fiind obligată să aducă completările necesare în termen de o zi de la primirea solicitării de suplimentare a informațiilor.

(4) Permisuniunea de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor este acordată de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în urma înaintării cererii persoanei condamnate și a informațiilor relevante referitoare la respectarea condițiilor prevăzute alin. (1) de către comisia prevăzută la art. 98 alin. (2), și poate fi refuzată doar în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) sau nu au fost transmise de către persoana condamnată solicitantă informațiile și înscrisurile prevăzute la alin. (3).

(5) Permisuniunea de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor va fi acordată fără a se ține cont de condiția de la alin. (1) lit. e) în măsura în care

administrația penitenciarului nu a asigurat persoanei condamnate posibilitatea efectivă a participării la activități prin care să poată acumula numărul de credite necesare pentru a solicita permisiunea de ieșire din penitenciar pe durata maximă.

(6) Acordarea permisiunii de ieșire din penitenciar în interesul superior al copilului minor nu va determina scăderea corespunzătoare a numărului de credite acumulate de persoana condamnată respectivă din Sistemul de creditare a participării deținuților la activități și programe de educație, asistență psihologică și socială, la activități lucrate, precum și în situații de risc, condiția de la alin. (1) lit. e) fiind doar una care demonstrează conduita bună a persoanei condamnate pentru a i se acorda acest tip special de permisiune de ieșire din penitenciar.”

13. La articolul 112¹ alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) participă activ la activități de muncă neremunerată sau au formulat cereri în acest sens, chiar dacă nu au putut fi aprobate din motive neimputabile persoanei private de libertate.”

Art. II - (1) Prevederile prezentei legi intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția dispozițiilor privind camerele de protecție cu supraveghere video, care intră în vigoare la 12 luni de la publicare.

(2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta normele de aplicare și hotărârile necesare punerii în aplicare a dispozițiilor prezentei legi.

(3) Ministerul Justiției, prin Administrația Națională a Penitenciarelor, va elabora și implementa, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, programul de modernizare a infrastructurii penitenciare pentru conformarea acestuia la standardele prevăzute de prezenta lege.

(5) Administrația Națională a Penitenciarelor va prezenta Parlamentului României, prin Comisia juridică din Camera Deputaților și Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională din Senat, rapoarte semestriale privind implementarea prevederilor prezentei legi.

Art. III – Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă renumerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților